

- a szerződés hosszabbításnak nincsenek a munkavállaló határozott idejű szerződéses jogviszonyán kívüli objektív okai.
4. Amennyiben az 1. vagy 2. kérdésre adott válasz nemleges, kötelesek-e a Rights Commissioners és a Labour Court a közösségi jog bármely rendelkezése (különösen az a kötelezettség, miszerint a belső jogot az irányelv szövege és célja alapján úgy kell értelmezni, hogy az az irányelvvel elérni kívánt eredményt hozza létre) alapján az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv átültetése végett alkotott belső törvényt úgy értelmezni, hogy az az átültetési határidő lejártá napjára visszaható hatállyal rendelkezik, ha:
- a belső jog rendelkezésének megfogalmazása kifejezetten nem zárja ki az ilyen értelmezést, azonban
  - a törvények felépítését szabályozó belső jogszabály kizárja az ilyen visszaható hatályt, kivéve, ha a visszaható hatályról a törvény világosan és egyértelműen rendelkezik?
5. Amennyiben az 1. vagy a 4. kérdésre adott válasz igenlő, az 1990/70/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás 4. szakaszában szereplő „foglalkoztatási feltételek” magukban foglalják-e a munkaszerződésnek a díjazásra és nyugdíjra vonatkozó feltételeit?

(¹) HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

2006. június 20-án benyújtott kereset – Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-270/06. sz. ügy)

(2006/C 212/29)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvelbæk meghatalmazott, B. Wägenbaur ügyvéd)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

1. A Bíróság az Európai Közösséget létrehozó szerződés 226. cikkének első bekezdése értelmében állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság – mivel egyes, valamely központi hitelintézethez kapcsolt hitelintézetek számára előírta, hogy a betétek meghatározott százaléka erejéig likviditási tartalékaikat a központi hitelintézetnél (és a központi hitelintézet által meghatározott feltételek mellett) tartásák, és megakadályozta, hogy e hitelintézetek likvid eszközeiket más európai pénzügyi intézményeknél fektessék be – nem teljesítette az EK 56. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2. az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 56. cikk (1) bekezdése értelmében tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőke mozgásra vonatkozó minden korlátozás. Ez a tilalom nem csupán a pénzügyi piac résztvevőivel szemben állampolgárság alapján alkalmazott egyenlőtlen bánásmód megakadályozására terjed ki, hanem magában foglal általában minden olyan korlátozást, amely ezen alapvető szabadság gyakorlását kevésbé vonzóvá teszi. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tőke szabad mozgása korlátozásának minősülnek az olyan tagállami intézkedések, amelyek alkalmasak arra, hogy az adott területen letelepedetteket visszatartsák attól, hogy más tagállamban kölcsönt vegyenek fel, vagy befektetéseket eszközöljenek.

A Bizottságnak az az álláspontja, hogy az osztrák Bundesgesetz über das Bankwesen (a bankrendszerrel szóló szövetségi törvény) azon előírása, amely szerint meghatározott, valamely központi hitelintézethez kapcsolt hitelintézetek kötelesek a likviditási tartalékaik meghatározott részét a központi hitelintézetnél tartani, a tőke mozgás szabadsága korlátozásának minősül. Ez a törvényen alapuló kötelezettség ugyanis megakadályozza az elsődleges bankokat abban, hogy a likviditási eszközök jelentős részét e kötelező betét erejéig más európai hitelintézeteknél befektessék, és e likviditási eszközöknek a határokon átnyúló átutalása útján más tagállamokban magasabb tőkehozam elérésére törekedjenek, mint a központi hitelintézetük által biztosított tőkehozam.

Az osztrák Bundesgesetz über das Bankwesen kérdéses előírása a Bizottság álláspontja szerint sem az EK 58. cikkben kifejezetten felsorolt indokok alapján, sem a betétesek védelmének indokai vagy más nyomós közérdek alapján nem igazolható.

A Bizottság meggyőződése szerint a kérdéses, törvény által előírt, a központi hitelintézetnél történő kötelező betét nem szükséges a betétesek védelme céljai érdekében. Először is Ausztriában a likviditás biztosítása már törvényrel szabályozott, és ez a szabályozás valamennyi bankra vonatkozik, másodszor léteznek kevésbé radikális eszközök a megfelelő likviditás elérésére, amelyek a tőke szabad mozgását nem, vagy kisebb mértékben korlátoznák. A fennálló szabályozás ráadásul a betétesek védelme szempontjából éppen a kívánttal ellentétes hatású, mivel az elsődleges bankokat megakadályozza abban, hogy likviditási tartalékaikat a betétesek érdekében a határokon túl, és a lehető legnyereségesebb módon fektessék be. Ezenfelül semmi nem támasztja alá azt, hogy az egyes elsődleges bankok fizetéseképtelensége szükségszerűen láncreakciót váltana ki, és az ágazat más elsődleges bankjainál is tömeges pánikreakciót vonna maga után az ott elhelyezett takarékkbetétek tekintetében. Ez a legrosszabb esetre vonatkozó forgatókönyv már csak azért sem meggyőző, mert más tagállamok hasonló rendszereihez nem kapcsolódik törvényen alapuló kötelező betét, és e rendszerek évtizedek óta stabilan működnek, a bankok sorozatos összeomlása nélkül.

Mivel az érintett hitelintézeteknek a jelen ügy tárgyát képező törvényen alapuló kötelezettsége sem az osztrák pénzügyi ágazat becsületéhez vagy jó híréhez, sem a pénzügyi intézmények hatékony felügyeletének megvalósításához nem szükséges, e kötelezettség a szabad tőke mozgás aránytalan korlátozásának minősül.

Cour d'appel d'Angers (Franciaország) által 2006. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EARL Mainelvo kontra Denkvit France SARL

(C-272/06. sz. ügy)

(2006/C 212/30)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel d'Angers

Az alapeljárás felei

Felperes: EARL Mainelvo

Alperes: Denkvit France SARL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az 1999. május 17-i 1254/1999/EK rendelet⁽¹⁾ által bevezetett vágási támogatás 67,63–71,35 %-ának a tenyésztő általi, a borjúvertikum feldolgozó vállalkozásait és tenyésztőit képviselő nemzeti szakmai szervezetek megállapodásában rögzített keretek között valamely nemzetközi borjútakarmány-előállító és -szállító csoport francia leányvállalatával kötött szerződés alapján történő feltétlen átengedése összeegyeztethető e az e rendelet által kitzűzött, a piac szabályozására és a mezőgazdasági népesség számára méltányos életszínvonal biztosítására irányuló célokkal, valamint az ugyanezen rendelet által ezek elérése érdekében bevezetett, és az 1999. október 28-i 2342/1999/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ által részletezett belső piaci intézkedésekkel?

⁽¹⁾ A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelete (HL L 160., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 339. o.)

⁽²⁾ A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1254/1999/EK tanácsi rendeletnek a jövedelemtámogatási rendszerek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. október 28-i 2342/1999/EK bizottsági rendelete (HL L 281., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 396. o.)

A Handelsgericht Wien (Ausztria) által 2006. június 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Auto Peter Petschenig GmbH kontra Toyota Frey Austria GmbH

(C-273/06. sz. ügy)

(2006/C 212/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Auto Peter Petschenig GmbH

Alperes: Toyota Frey Austria GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének a gépjármű forgalmazási és szervizmegállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1995. június 28-i 1475/95/EK bizottsági rendelet (1475/95/EK rendelet)⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdése első mondatának első franciabekezdését, hogy ennek értelmében szükséges átszervezésnek tekintendő önmagában a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendelet (1400/2002 rendelet)⁽²⁾ hatályba lépése és az 1475/95 rendelet szerint kialakított és azáltal mentesített forgalmazási rendszernek az 1400/2002 rendelet hatálybalépéséből eredő, e rendelet szerinti szelektív forgalmazási rendszer mentesítéséhez szükséges követelményekhez történő egyszerű hozzáigazítása?
- 2) Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének a gépjármű forgalmazási és szervizmegállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1995. június 28-i 1475/95/EK bizottsági rendelet (1475/95 rendelet) 5. cikke (3) bekezdése első mondatának első franciabekezdését, hogy már önmagában a szerződéses forgalmazók korábbi – a szelektív forgalmazási rendszereket érintő – területi védettségének megszűnése, akár még az adott márka szerződéses forgalmazását nem végző javítóműhelyek az 1475/95 rendelet szerint korábban nem lehetséges engedélyezésével összefüggésben is, az 1475/95 rendelet 5. cikke (3) bekezdése első mondatának első franciabekezdése szerinti átszervezést jelent, vagy tényleges átszervezési intézkedéseket kell bizonyítani?

⁽¹⁾ HL L 145., 25. o.

⁽²⁾ HL L 203., 30.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 158. o.